

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

5 JUIN 1957.

PROJET DE LOI

concernant l'aide financière accordée par l'Etat à la construction ou à l'acquisition de bâtiments industriels et artisanaux en vue de l'expansion économique et de la résorption du chômage.

RAPPORT COMPLÉMENTAIRE

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES (1).
PAR M. TOUBEAU.

MESDAMES, MESSIEURS,

Les amendements faisant l'objet du document n° 685-3 distribué après le dépôt du rapport, ont été renvoyés à la Commission qui les a examinés au cours d'une séance tenue le 4 juin.

L'auteur des amendements a souligné notamment que ses propositions ont pour objet essentiel de permettre que certains organismes de financement privés, de caractère régional, soient traités sur pied d'égalité avec les établissements publics de crédit; il a reproduit devant la Commission l'argumentation reprise au document n° 685-3 ci-dessus rappelé.

Le Ministre des Affaires Économiques déclare qu'il n'est pas opposé au principe de ces amendements mais qu'il convient de les ramener dans des limites raisonnables.

(1) Composition de la Commission :

A. — Membres titulaires : M. Heyman, président; MM. Bertrand, Bode, De Gryse, Dehandschutter, Dequae, Dupont, le Hodey, Nossent, Pêtre, Van Caeneghem, Van Hamme. — Castel, Denis, Detiège, Gailly, Gelders, Magé, Paque, Peereboom, Toubau, Van Winghe. — Kronacker, Merchiers.

B. — Membres suppléants : MM. Charpentier, De Clerck, De Saeger, Eeckman, Héger, Robyns. — Bonjean, Deconinck, Mme Lambert, MM. Major, Rommée. — Vanderschuere.

Voie :

685 (1956-1957) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Rapport.
- N° 3 et 4 : Amendements.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

5 JUNI 1957.

WETSONTWERP

waarbij, tot bevordering van de economische expansie en tot bestrijding van de werkloosheid, financiële steun van de Staat voor oprichting of aankoop van industriële en ambachtelijke gebouwen wordt verleend.

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
ECONOMISCHE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER TOUBEAU.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De amendementen die het voorwerp uitmaken van stuk n° 685-3, dat na de indiening van het verslag werd rondgedeeld, werden verwezen naar de Commissie, die ze in de loop van haar op 4 juni gehouden vergadering onderzocht.

De indiener van de amendementen heeft er namelijk de nadruk op gelegd dat zijn voorstellen hoofdzakelijk ten doel hadden sommige private financieringsorganismen van gewestelijke aard in de mogelijkheid te stellen om te worden behandeld op gelijke voet als de openbare kredietinstellingen; hij heeft vóór de Commissie de in voormeld stuk n° 685-3 vervatte argumenten uiteengezet.

De Minister van Economische Zaken verklaart niet gekant te zijn tegen het in die amendementen vervatte beginsel, maar dat zij binnen redelijke perken dienen teruggebracht.

(1) Samenstelling van de Commissie :

A. — Leden-titularissen : de heer Heyman, voorzitter; de heren Bertrand, Bode, De Gryse, Dehandschutter, Dequae, Dupont, le Hodey, Nossent, Pêtre, Van Caeneghem, Van Hamme. — Castel, Denis, Detiège, Gailly, Gelders, Magé, Paque, Peereboom, Toubau, Van Winghe. — Kronacker, Merchiers.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Charpentier, De Clerck, De Saeger, Eeckman, Héger, Robyns. — Bonjean, Deconinck, Mevr. Lambert, de heren Major, Rommée. — Vanderschuere.

Zie :

685 (1956-1957) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Verslag.
- N° 3 en 4 : Amendementen.

Il conteste que la Flandre Occidentale, qui fait l'objet de la sollicitude particulière de l'auteur des amendements, ait été désavantagée.

La loi du 31 mai 1955 a été particulièrement favorable à cette province ainsi que cela résulte des chiffres repris au tableau I publié dans le rapport (Doc. n° 685-2).

Rappelant les débats en Commission et en séance publique qui ont précédé le vote de la loi du 31 mai 1955, le Ministre déclare que, d'une manière générale, il reste opposé à l'extension de la loi aux organismes de financement privés; qu'il ne s'oppose pas cependant à ce que certains organismes de caractère strictement régional disposant de capitaux inemployés puissent les utiliser aux fins poursuivies par projet de loi; que son accord est toutefois subordonné à deux conditions: 1° que la référence aux régions atteintes de chômage structurel soit exclue des textes; 2° que la charge d'intérêt couverte par la subvention de l'Etat ne varie pas selon que les demandeurs de crédit s'adressent à des organismes privés ou à des institutions publiques; le Ministre propose un texte consacrant cette deuxième condition.

L'auteur des amendements déclare se rallier aux observations et au texte du Ministre.

Un commissaire déclare que son groupe politique est opposé aux amendements. Ceux-ci constituent une infraction au principe constamment admis dans le passé, à savoir qu'il faut faire la distinction nette entre le crédit d'origine privée et celui octroyé à l'intervention de l'Etat ou sous sa garantie.

Il faut éviter de créer une disparité qui compliquerait l'instruction des dossiers. Il cite, à titre d'exemple, le cas où un demandeur solliciterait simultanément un crédit pour l'acquisition de matériel (loi du 7 août 1953) et un crédit pour la construction ou l'acquisition d'un bâtiment en vertu du présent projet.

Les institutions publiques de crédit sont habilitées pour dispenser les deux sortes de crédit. Leur collaboration désintéressée est entièrement acquise.

Enfin, la notion « d'organismes privés de caractère régional », n'a jamais été reprise dans la législation.

D'autre part, la discrimination sera difficilement admise par les banques de dépôt qui ne manqueront pas de réclamer la possibilité d'allouer des crédits.

Les amendements proposés manquent de justification sérieuse et la Commission doit les rejeter.

Un autre commissaire souligne que les amendements ne visent pas uniquement le cas de la Flandre Occidentale.

Ils sont applicables à tous les organismes régionaux dans l'ensemble du pays sous la condition d'être habilités par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, ce qui, à son avis, donne toutes garanties.

Il insiste sur le fait que les banques en sont exclues et se rallie aux observations du Ministre à ce sujet.

Un commissaire fait encore observer que les demandeurs de crédit qui recourront aux services d'un organisme privé de financement peuvent être lésés. En effet, la subvention de l'Etat étant invariable et l'intérêt réclamé par l'organisme privé pouvant être supérieur au taux normalement appliqué par les institutions publiques, l'emprunteur devrait payer l'intérêt minimum prévu par la loi, plus la différence

Hij betwist dat West-Vlaanderen, dat het voorwerp is van de bijzondere bezorgdheid van de indiener van de amendementen, benadeeld werd.

De wet van 31 mei 1955 was voor deze provincie bijzonder gunstig, zoals blijkt uit de cijfers vermeld in de aan het verslag (Stuk n° 685-2) toegevoegde tabel.

De Minister verwijst naar de beraadslagingen in de Commissie en in de openbare vergadering die aan de goedkeuring van de wet van 31 mei 1955 voorafgingen, en zegt dat hij in het algemeen gekant blijft tegen uitbreiding van de wet tot de private financieringsorganismen; dat hij er zich echter niet tegen verzet dat sommige organismen van uitgesproken gewestelijke aard, die over ongebruikte kapitalen zouden beschikken, deze zouden kunnen aanwenden voor de bij het wetsontwerp nagestreefde doeleinden; dat zijn instemming echter ondergeschikt is aan twee voorwaarden: 1° dat de verwijzing naar de streken waar structurele werkloosheid heerst uit de teksten zou worden weggelaten; 2° dat de door de Staatstoelage gedekte rentelast niet zou veranderen naargelang de aanvragers van kredieten zich wenden tot private organismen of tot openbare instellingen; de Minister stelt een tekst voor waarbij deze tweede voorwaarde wordt bekrachtigd.

De indiener van de amendementen verklaart zich te verenigen met de opmerkingen en de tekst van de Minister.

Een lid verklaart dat zijn fractie tegen de amendementen is gekant. Zij vormen een inbreuk op het vroeger reeds geldende principe volgens hetwelk een duidelijk onderscheid dient te worden gemaakt tussen het krediet van particuliere oorsprong en het krediet dat door bemiddeling van de Staat of onder zijn waarborg wordt verleend.

Men moet vermijden een ongelijkheid te scheppen die het onderzoek van de dossiers zou ingewikkeld maken. Spreker haalt het voorbeeld aan van een aanvrager die tegelijk een krediet voor de aankoop van materieel (wet van 7 augustus 1953) en een krediet voor het bouwen of verwerven van een gebouw krachtens het onderhavige ontwerp zou aanvragen.

De openbare kredietinstellingen zijn bevoegd om de twee soorten krediet te verlenen. Men mag op hun onbaatzuchtige medewerking rekenen.

Ten slotte is het begrip « privé-instellingen van gewestelijke aard » nooit in de wetgeving voorgekomen.

Daarenboven zal bedoelde discriminatie moeilijk worden aangenomen door de depositobanken, die niet zullen nalaten te eisen dat zij eveneens kredieten zouden mogen verlenen.

Daar de voorgestelde amendementen niet op ernstige gronden berusten, moet de Commissie ze verwerpen.

Een ander commissielid merkt op dat de amendementen niet alleen betrekking hebben op West-Vlaanderen.

Zij gelden voor alle gewestelijke instellingen in het gehele land, op voorwaarde dat zij bij een in Ministeraad overlegd koninklijk besluit de vereiste machtiging hebben ontvangen, wat naar zijn mening alle waarborgen biedt.

Spreker legt de nadruk op het feit dat de banken worden uitgesloten en verenigt zich met de opmerkingen van de Minister daaromtrent.

Een lid merkt verder op dat de aanvragers van kredieten die een beroep doen op de diensten van een private instelling kunnen worden benadeeld. Daar de Staatstoelage immers onveranderlijk is en de rente die door de private instelling wordt geëist meer kan bedragen dan het percentage dat normaal door de openbare instellingen wordt toegepast, zou de ontlenaar bij de wet vastgestelde

de taux entre l'intérêt de l'institution publique et celui pratiqué par l'organisme privé. Ce commissaire ajoute que si l'on accepte les amendements, on remet en cause un principe solidement établi et on s'expose à voir surgir des propositions tendant à modifier les lois antérieures telles par exemple la loi du 7 août 1953 et les lois relatives aux entreprises sinistrées par faits de guerre (1947) ou par les inondations (1953 et 1956).

Il ne faut pas permettre à des organismes privés de réaliser des opérations lucratives avec des fonds garantis par l'Etat ou octroyés à son intervention.

Les amendements mis aux voix sont repoussés par 10 voix contre 9 et 1 abstention.

Le Rapporteur,
R. TOUBEAU.

Le Président,
H. HEYMAN.

minimuminterest moeten betalen plus het verschil tussen de rentevoet van de openbare instelling en die welke door de private instelling wordt toegepast. Spreker voegt eraan toe dat men, door de amendementen te aanvaarden, een stevig ingeburgerd beginsel opnieuw in het geding zou brengen en het risico zou lopen dat voorstellen worden gedaan tot wijziging van de vroegere wetten, zoals b.v. de wet van 7 augustus 1953 en de wetten betreffende de ondernemingen die schade hebben opgelopen ingevolge oorlogshandelingen (1947) of overstromingen (1953 en 1956).

Wij mogen private instellingen niet in de gelegenheid stellen winstgevende verrichtingen te doen met middelen die door de Staat zijn gewaarborgd of door zijn toedoen verleend.

De amendementen worden in stemming gebracht en verworpen met 10 tegen 9 stemmen en 1 onthouding.

De Verslaggever,
R. TOUBEAU.

De Voorzitter,
H. HEYMAN.